

forunderlig, at man ikke kunde Andet end i alt Fald gjøre ham opmærksom derpaa. Dette Lovforslag er jo nemlig bygget paa Statens Garanti, medens det ærede Medlem vil have et Lovforslag, bygget paa Kommunernes Garanti (Christiansen: Og paa Statens Garanti!). Nei, disse to Ting kunne slet ikke forenes, thi i det Dieblit en Kommune garanterer, saa behøver man ikke at tale om Statens Garanti, idet man jo er berettiget til at gaa ud fra, at Kommunerne staa ikke faadan paa Grændsen af en Fallit eller noget Saa-dant, saa at der kunde blive Tale om Statens garanti. — Dernæst vil jeg sige et Par Ord til den ærede sidste Laler. Jeg kom ikke videre med det ærede Medlem, end at han endog paany søgte at godtgjøre, at der ingen Trang var til dette Lovforslag. Han vilde rigtignok give dette en noget mildere Form, men Tanken deri var dog den samme (Afbrudelse af Rosd). Ja, det kan godt være, at det var det Fine ved det, som det ærede Medlem fra Bornholm siger, men derfor er man dog lige godt berettiget til at drage det frem. Tanken i det ærede Medlems Udtalelse var den, at det ikke var statistisk godtgjort, at der var Trang tilstede. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem tænker sig ved de statistiske Oplysninger, som han vil have? Tænker det ærede Medlem sig maaste, at det skulde statistisk godtgjøres, hvormange Husse der vare faldne for Hammeren, hvormange Husse der vare komne til Auktion, grundet paa, at der ikke kunde faas Laan i dem? Jeg for mit Vedkommende kan give den Oplysning fra min egen Kommune, at der der i dette Aar er faldet eet Hus for Hammeren, idet den vedkommende Ciere ikke kunde faae Laan, uagtet hans Hus var taget til 3,600 Kr. og det Laan, som han forlangte, kun var 1,200 Kr. Dette vil jeg ogsaa med det Samme nævne overfor den høitærede Minister. Jeg kan godt forstaa den høitærede Ministers Tanke med Lovforslaget, idet han jo gaar ud fra, at det først er nødvendigt for Staten at træde til ved den Grændse, som Kreditforeningerne have sat, men det er vistnok bekiendt for de fleste rundt omkring i Landet, at Kreditforeningerne meget nødig gaa ned til denne Grændse, og at næsten alle Pengeinstitutterne meget nødig ville have med de smaa Laan at bestille. Dette har jeg fundet mig foranlediget til at oplyse med det Samme, og jeg kan oplyse om endnu eet Tilfælde, hvor en Mand, hvis Hus var taget til 5,000 Kr., ikke kunde faae et Laan paa 1,200 Kr., der hvilede ganske vist en Arveskæftesgift derpaa, fordi det var Præstegaardsjord, men den var kun paa 12 Skjæpper Byg. Den ene af disse Mænd havde endda i flere Aar faaet Præmie for ypperlig Dyrkning af en HusmandsLod. Jeg tror derfor nok, at der kunde være ikke saa lidt Anledning til at sætte Grændsen noget op. Jeg skal for mit Vedkommende sige, at jeg tror, at dette Forslag, selv om der ikke gjordes nogen Foran-

bring i det, dog vilde gjøre megen Gavn, men dersom det skal gjøre den Rytte, som jeg er sikker paa, at det ogsaa er den høitærede Ministers Hensigt, at det skal gjøre, saa vil det blive nødvendigt at gaa ikke saa lidt højere op (Afbrudelse.). Ja, jeg vilde gjerne — som et æret Medlem siger — være med til at gaa op til det Dobbelte, thi i samme Grad, som man gaar apad, bliver jo Garantien fra Statskassens Side bedre. Dette maa betragtes som en Selvfølge. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) sluttede sit Foredrag med at sige, at det var meget sjældent, at man her i Folkethinget var tilfreds med, hvad der skete i Landstthinget, og han fik da et „Ør“ fra det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen). Jeg vil nu sige, at det jo er lige saa sjældent, at man hører, at det ærede Medlem er imod, hvad Landstthinget har udført, som det er, at man hører, at vi fra vor Side ere tilfredse med, hvad Landstthinget har gjort, men det vidner jo i alt Fald om, at, naar Landstthinget har gennemført et Forslag, der er af den Besskaffenhed, at Folkethinget tror at kunne være tjent med at tage imod det, saa tager man imod det, og saa bryder man sig ikke om, enten det er Landstthinget eller os selv, der har udført Arbejdet. Man kunde jo forøvrigt frittes til at vende dette om for det ærede Medlems Vedkommende; men det skal jeg nu ikke komme ind paa. I det Hele taget maa jeg sige, at hvor interessant det end ofte kan være at høre statsøkonomiske Betragtninger fra det ærede Medlems Side, saa maa jeg dog tilstaa, at de Betragtninger, som vi have hørt fra ham i denne Sag, vidne ikke meget stærkt til Fordel for Statsøkonomerne i dette Stykke, fordi Theorien her er saa theoretisk, at den aldeles ikke passer med de praktiske Forhold.

Christiansen: Det var i Anledning af en Udtalelse fra den sidste ærede Laler jeg ønskede at gjøre en kort Bemærkning. Han mente, at der var nogen Uoverensstemmelse i mit Foredrag, naar jeg først havde ydet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) og den høitærede Minister min Anerkjendelse og Tak for de Foredrag, vi hørte af dem igaar, og saa i Slutningen af mit Foredrag anbefalede et Grundlag for de omhandlede Kreditforeninger, som var meget forskjelligt fra det, hvorpaa Lovforslaget nu hviler. Jeg kan slet ikke forstaa, at det ærede Medlem undrer sig saa stærkt over det, thi Hovedsagen er jo den, at de to nævnte ærede Herrer kunne gaa ind navnlig paa Tanken om Statsgaranti. At der saa kan være forskellige Meninger om, hvorledes saadanne Sager skulde gennemføres, er saa naturligt, og ligeledes at Enhver udtaler den Mening, som han finder er den rigtigste, navnlig naar der, hvad vi Alle ere enige om, er visse Betænklichkeiten ved dette Lovforslag, f. Ex. at Laanene ville